

našo prošnjo do Njih Veličanstva, naj še pred ogerskim deželnim zborom pokliče srbsko narodno skupščino. Dalje je sklenila prošnjo, naj cesar sam odpre deželni zbor horv. slav. dalmatinski in se dá v Zagrebu za kralja trojedine kraljevine kronati.

— V „Pozoru“ od 28. p. m. smo čitali te dni dopis iz Sevnice na Štajarskem, ki se pritožuje, da so seljaci (kmetje) na Krajnskem in na Štajarskem za Dravo in za Savo slabo podučeni o tem, kaj se sedaj godi na Horvaškem in kako, in da ne vejo nič drugega kakor to, da Horvati so nemirni, oni se zoperstavljajo cesarju, mu nočejo več podložni biti itd. Te slepote „su najvišje upravljaci prostoga puka krivi; njihova je dužnost puk obučavati in sve od njega odstraniti, sto je lažno in krivo“. Nazadnje se dopisnik ne more „dosta načuditi, da se toga posla več odavna podhvatile nisu naše medju Slovenci vrlo razprostrte „Novice“. Za danes na ta dopis le samo to: Kar gosp. dopisnik iz Sevnice zastran seljakov za Dravo in za Savo in o njih krivih mislih do Horvatov piše, je prvo, kar po njem vredništvo sliši; ne besedice nismo o tem dosedaj čuli; nobeden nam o tem tudi ni besedice pisal. Ker pa nismo ne vsega pričujoči ne vsega vedni, kar se po svetu godi, nas noben nepristranec obdolževati ne more, da smo zanemarili dolžnost svojo. Toliko bolj pa se čudimo mi nad tem, da gosp. dopisnik iz Sevnice, ako so mu slepote Horvatom sosednih štajarskih in krajnskih kmetov res tako dobro znane, kakor jih v „Pozor-u“ popisuje, zakaj mu rodoljubno serce že davno ni peresa v roko stisnilo, da bi bil v „Novicah“ odkril te res obžalovanja vredne krive misli in Podravce in Posavce podučil, ker so res poduki potrebni. Saj je dandanašnji vsakega domoljuba sveta dolžnost, da preganja krive misli, ki razderajo bratovsko ljubezen, in razjasnuje kar vidi okoli sebe temnega in napačnega.

Ogersko. Vsi ogerski časniki terdijo, da nova državna ustava, ki je bila 26. svečana oklicana, ni Ogrmom celó nič po volji, ker jim krajša pravice deželnega zbora, ki po ogerski ustavi ni zavisen od nobenega drugega zbora.

Česko. Iz Prage. „Narod. Listy“ pravijo, da nova ustava za deželne zbore ni sicer taka, kakor smo jo želeli, vendar bodimo za zdaj zadovoljni z njo, posebno zato, ker ta ustava ne bo, kakor marsiktera prejšnja postava, samo mrtva beseda ostala, ampak berž berž v djanje stopila.

— V Ostrovu, nekem loktiškem okrožji, je že dve leti ondi stanujoči, na Laškem odstavljeni nadvojvoda toskanski Leopold bil unidan za župana izvoljen in je že tudi županoviti začel; prvemu odborniku, prejšnjemu županu, je izročil navadne opravila.

Laško 1. sušca. Po premagani Gaeti se upira še terdnjava Mesinska; zato jo bojo Sardinci te dni napadli. — Sardinska vlada, kateri ni prav, da kralj neapolitanski je še zmiraj v Rimu, terja od papeževe vlade odhod njegov.

Francozko. Iz Pariza 2. sušca. V včerajšem zboru starešinstva je govoril princ Napoleon o laških homatijah. Besede njegove so toliko važniše, ker menda odkrivajo misli cesarja Napoleona. Milovaje Benečane, da še niso zedinjeni z brati svojimi, vendar pravi, da še ni čas prišel, da bi Lah napadli Avstrijance, in meni, da bi bilo napak, ako bi to že zdaj storili. O Rimu pa je tako-le govoril: „Vidim, da zedinjena Italija bo terjala Rim za poglavno mesto. Težava je le to, kako zagotoviti papežu samostojnost, zakaj sveti oče ne more biti podložnik kakega drugega vladarja. Ako bi se papežu dala desna stran Rima z množico armade za posadko in z dostojnimi dohodki, ki mu jih zagotovijo vse vlade skupaj, bi se po tej poti obvarovala papežu samostojnost. Vest mu (princu Napoleonu) ne pripusti misliti,

da bi dobro bilo, ako bi še svetna oblast papeževa zedinjena bila z duhovno“. — Iz tega je očitno, kaj čaka sv. očeta papeža, za katerega sepotegujejo zdaj spet prav uneto škofje francoski in Napoleona spravljajo v hude zadrege. Najhuje med vsemi je besedo povzdignil škof Poatješki (Poitiers) gosp. Pie, najmlajši in za odstavljen kraljevo hišo francosko najbolj vneti škof, ki, pretresovaje Lagueronierovo zoper papeža pisano brošuro, ravnanje Napoleonovo v rimskih homatijah primerja s tem, kar je Poncij Pilat storil nekdanj s Kristusom, ko ga je prepustil judom, da so ga križali, vmivši si roke, da ni kriv kervi tega pravičnega. Škof pravi: Tisučkrat prekletost ime moža, ki je Kristusa ob življenje pripravil, ni bil ne Herodes, ne Kaifas, ne Judas, in ne kak drug rabelj judovski ali rimski; udeležili so sicer hudodelstva vsi, al nič bi se nazadnje ne bilo zgodilo brez Pilata; Pilat bi bil lahko Kristusa rešil; brez Pilata bi ga ne bili k smerti peljali. In zato še dandanašnji molimo: „Verujem v Jezusa Kristusa, sinu Njegovega edinega, gospoda našega, kateri je spočet od sv. duha, rojen iz Marije Device, terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil“ itd. — Ta pastirski list je deržavnemu svetovavstvu v preiskavo izročen.

Rusovsko. Iz Petrograda 2. t. m. naznanja telegram, da 27. svečana je bila v Varšavi sopet rabuka; privrelo je na ulice veliko ljudi in velik hrup je nastal; vojaki, s kamni metani, so začeli v ljudi streljati, da je 6 oseb smert storilo, 6 pa ranjenih bilo. 28. svečana je vse mirovalo; ako se vžge vnovič nemir, bo Varšava v obsedni stan djana. Tako telegram. Začele pa so se te žalostne reči 26. svečana, ko so v Varšavi obhajali obletnico vojske poleg Grohova, v kateri so se leta 1831 Poljci bojevali z Rusi. Car se ni branil Varšavljanom prepovedati ta praznik, češ, da se jim „molatev“ prepovedati ne more, vendar je bilo armade veliko zbrane. Snidlo se je ljudstva okoli 30.000, ki so se iz klostra sv. Pavla v procesii podali dalje. Zakaj so naenkrat konjiki prihajali med trumo ljudi, se ne vé prav; gotovo pa je, da so s sabljami mahali in ranili mnoge. Od tega časa je hrup velik v Varšavi. Kaj bo dalje, ni znano. Mestjani so poslali 2. dan t. m. pismo caru, v katerem ga prosijo, naj bode pravičen do Poljcov, ker brez narodnih pravic ni sreče in blagostanja za narod poljski. Večletno terpljenje, ker nimajo postavnega organa, jih je prisililo, s prelito kervijo razodeti svoje reve.

Černagora. Iz Cetinja. 26. sveč. smo obhajali slovesni cerkveni spomin za rajnega Hanka. Knez Nikolaj, starešinstvo, vojvodi in glavarji črnogorski bili so nazoči.

Turško. Francozka armada ostane še 2 mesca v Sirii; angležka in turška vlada ste bile zoper to, avstrijska vlada pa je podpirala potrebo podaljšane francoske posadke, in to je obveljalo.

Listnica vredništva. Gosp. Sabrt v Št. Jaji: Izročili ti-skarnici. — Gosp. Fr. Hraš. v S: Naročeno, pa prvi listi so pošli. — Gosp. J. Lap. v Kr: Založniku povedali. Astramontane nimamo več; v apoteki pa ne delajo ekstrakta.

Posebno lepe jajčica židnih červičev

krajnskih in čisto zdravih, ljubljanski kmetijski družbi dobro znanih, prodaja po nizki ceni

J. C. Stökel, tergovec
v štacuni blizu špitalskega mosta
v Theatergasse Nr. 44.

Kursi na Dunaji 5. sušca.

5% metaliki 65 fl. 10 kr. Ažijo srebra 48 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 76 fl. 40 kr. Čekini 7 fl. 8 kr.